364L0224

4.4.64 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* 869/64

RÅDETS DIREKTIV

av den 25 februari 1964

om att uppnå etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster som agent vid affärstransaktioner i handel, industri och hantverk

(64/224/EEG)

EUROPEISKA EKONOMISKA GEMENSKAPENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 54.2 och 54.3 och artikel 63.2 och 3 i detta,

med beaktande av Allmänna handlingsprogrammet för upphävande av begränsningar av etableringsfriheten (1), särskilt avdelning IV A i detta,

med beaktande av Allmänna handlingsprogrammet för upphävande av begränsningar av friheten att erbjuda tjänster (2), särskilt avdelning V C i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande (3),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande (4), och

med beaktande av följande:

I de allmänna handlingsprogrammen föreskrivs att all särbehandling som grundar sig på nationalitet vad gäller rätten att etablera sig och erbjuda tjänster i fråga om agenturverksamhet inom handel, industri och hantverk skall vara upphävd före utgången av andra året av andra etappen.

Vissa former av agenturverksamhet omfattas inte av detta direktiv, antingen på grund av att de tillhör sådana branscher av näringslivet för vilka särskilda direktiv kommer att antas eller på grund av att de i överensstämmelse med handlingsprogrammen kommer att liberaliseras vid en senare tidpunkt.

Inte heller är detta direktiv tillämpligt på agenturverksamhet inom partihandel, industri eller hantverk vad gäller giftiga eller sjukdomsalstrande produkter. Det har visat sig att det i fråga om de föreskrifter i lagar och andra författningar som gäller i medlemsstaterna uppstår särskilda problem rörande hälso- och sjukvården.

I Allmänna handlingsprogrammet för upphävande av begränsningar av etableringsfriheten föreskrivs att begränsningar för rätten att ansluta sig till yrkes- eller handelsorganisationer skall upphävas i de fall då vederbörandes yrkesverksamhet oundvikligen medför att denna rätt utövas.

Den ställning som tillkommer anställda, vilka medföljer den som erbjuder tjänster eller utför arbete för dennes räkning, kommer att regleras genom de bestämmelser som fastställts i enlighet med artikel 48 och 49 i fördraget.

Inom ramen för detta direktiv är det emellertid lämpligt att föreskriva att begränsningar av friheten att erbjuda tjänster upphävs för agenter, som är anställda av ett eller flera handels-, industri- och hantverksföretag. Det är ibland svårt att skilja mellan verksamhet som utövas av anställda agenter och verksamhet som utövas av självständiga agenter, eftersom den juridiska avgränsningen mellan de båda inte är densamma i de sex staterna. Den verksamhet som utövas av anställda agenter tillhör samma ekonomiska kategori som den verksamhet som utövas av självständiga agenter, och det skulle vara varken lämpligt eller ändamålsenligt att dela upp liberaliseringen av denna mycket speciella form att erbjuda tjänster i en serie åtgärder för partiell liberalisering i takt med liberaliseringen av den verksamhet som utövas av arbetsgivarna.

För övrigt kommer särskilda direktiv att utfärdas som är tillämpliga på alla former av verksamhet som egenföretagare och som påverkar villkoren för förmånstagarnas rese- och vistelseförhållanden samt, där så krävs, direktiv om samordning av de garantier som i medlemsstaterna avkrävs bolag eller enskilda firmor till skydd för medlemsstaternas och tredje mans intressen.

Vid tillämpningen av bestämmelserna om etableringsrätten och friheten att erbjuda tjänster skall bolag och enskilda firmor behandlas på samma sätt som fysiska personer, som är medborgare i medlemsstaterna, med undantag för att de villkor som anges i artikel 58 skall vara uppfyllda och, där så krävs, på det villkoret att det föreligger en faktisk och kontinuerlig anknytning till en medlemsstats näringsliv. Det får därför inte ställas några ytterligare villkor för att bolag eller enskilda firmor skall komma i åtnjutande av denna ställning, i synnerhet inte krav på särskilt tillstånd som inte också avkrävs bolag eller enskilda firmor i medlemsstaten i fråga för att utöva en viss bestämd ekonomisk verksamhet. En sådan likabehandling får emellertid inte hindra medlemsstaterna från att kräva att aktiebolag i deras länder uppträder under den lagliga beteckning som används i det land där bolaget har bildats och att de uppger storleken på de tecknade aktierna i de affärshandlingar som de använder i värdlandet.

(1) EGT nr 2, 15.1.1962, s. 36/62.
(2) EGT nr 2, 15.1.1962, s. 32/62.
(3) EGT nr 33, 4.3.1963, s. 468/63.
(4) EGT nr 56, 4.4.1964, s. 876/64.

I några medlemsstater regleras dessutom agenturverksamheten inom handel, industri och hantverk genom bestämmelser om påbörjande av sådan verksamhet medan andra medlemsstater, där så krävs, kommer att införa sådana bestämmelser. Vissa övergångsåtgärder i syfte att underlätta för medborgarna i andra medlemsstater att påbörja och utöva sådan verksamhet kommer därför att bli föremål för ett särskilt direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna skall i fråga om de fysiska personer och bolag eller enskilda firmor (här nedan kallade förmånstagare) som nämns i avdelning I i de allmänna handlingsprogrammen för upphävande av begränsningar av etableringsfriheten och friheten att erbjuda tjänster upphäva de begränsningar som närmare anges i avdelning III i dessa handlingsprogram, som påverkar rätten att påbörja och utöva sådana former av verksamhet som närmare anges i artiklarna 2 och 3 i detta direktiv.

Artikel 2

Bestämmelserna i detta direktiv skall tillämpas på:

1. Följande former av näringsverksamhet som egenföretagare:

a) Yrkesverksamhet som agent, vilken av en eller flera personer är bemyndigad och beordrad att förhandla eller träffa affärsuppgörelser i dessa personers namn och för deras räkning.

b) Yrkesverksamhet som agent, vilken utan att ha erhållit något sådant permanent uppdrag sammanför personer som vill avsluta kontrakt direkt med varandra, förbereder deras förhandlingar eller medverkar vid dessa affärsuppgörelser.

c) Yrkesverksamhet som agent, vilken träffar affärsuppgörelser i eget namn för annans räkning.

d) Yrkesverksamhet som agent, vilken håller partihandelsauktioner för annans räkning.

2. Tjänster som erbjuds i form av yrkesmässig verksamhet av en agent, som är anställd av ett eller flera handels-, industri- eller hantverksföretag. Såväl agenten som det bolag där denne är anställd skall ha sin hemvist eller vara etablerade i en annan medlemsstat än den, där tjänsterna utförs.

Den verksamhet som avses i punkt 1 omfattar även de agenter som är handelsresande och hemförsäljare.

Artikel 3

Begränsningarna för den verksamhet som nämns i artikel 2 skall upphävas, oavsett hur de personer som utövar dessa former av näringsverksamhet benämns.

Följande benämningar används för närvarande i medlemsstaterna:

	Egenföretagare	Anställda
Belgien	Agent commercial Représentant autonome Courtier Commissionnaire Organisateur de ventes aux enchères en gros	Commis-voyageur Voyageur de commerce Représentant de commerce
	Handelsagent Handelsvertegenwoordiger Makelaar Commissionair Veilinghouder-groothandel	Handelsreiziger Handelsvertegenwoordiger
Tyskland	Handelsvertreter Handelsmakler Kommissionär Großhandelsversteigerer	Handlungsgehilfe (Handelsreisender)
Frankrike	Agent commercial (ou représentant mandataire) Courtier libre Courtier inscrit et assermenté Commissionnaire	Représentant de commerce Voyageur de commerce (ou commis-voyageur) Placier
Italien	Agente di commercio Rappresentante Mediatore Commissionario Astatore	Agente Viaggiatore di commercio Piazzista
Luxemburg	Représentant de commerce autonome Courtier Commissionnaire	Commis-voyageur Représentant de commerce
Nederländerna	Handelsagent Makelaar in roerende goederen Commissionair Veilinghouder-groothandel	Handelsreiziger

Artikel 4

1. Agenturverksamhet på följande områden skall i samtliga medlemsstater undantas från detta direktivs räckvidd:

— all slags försäkringsverksamhet (särskilt försäkringsagenter, mäklare och värderingsmän),

— banker och andra finansinstitut (särskilt valutamäklare, fondmäklare, mäklare som förmedlar lån mot pantsäkerhet o.d.),

— fast egendom (särskilt egendomsagenter och fastighetsmäklare),

— transportföretag (särskilt skeppsmäklare, inkl. *courtiers interprètes* och *conducteurs de navires,* speditörer, tullagenter och resebyråer),

— giftiga och sjukdomsalstrande ämnen,

— medicinska och farmaceutiska produkter,

— kol.

2. Undantagna från detta direktivs räckvidd i medlemsstaten i fråga skall även sådana former av verksamhet vara som i den staten är förenad med utövandet av offentlig myndighet, enligt följande:

I Frankrike: försäljning på auktion av varor och annan lös egendom genom *officiers publics* eller *officiers ministériels,*

I Italien: försäljning på auktion av varor genom *pubblici mediatori,*

I Tyskland, Belgien, Luxemburg och Nederländerna: kronofogdars och notarii publicis medverkan vid försäljning på auktioner,

I Luxemburg: kommissionärers verksamhet vad gäller handel med slaktboskap.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall i synnerhet upphäva de restriktioner som

a) hindrar förmånstagarna från att etablera sig eller erbjuda tjänster i värdlandet på samma villkor och med samma rättigheter och skyldigheter som medborgarna i den staten,

b) härrör från en förvaltningspraxis, som innebär att förmånstagarna utsätts för särbehandling jämfört med medborgarna i staten i fråga.

2. Till de begränsningar som skall upphävas hör i synnerhet sådana som härrör från åtgärder, som hindrar eller begränsar förmånstagarnas möjligheter att etablera sig eller erbjuda tjänster på följande sätt:

a) *I Tyskland:*

— kravet att inneha ett *Reisegewerbekarte (Gewerbeordnung* § 55 d i dess lydelse av den 5 februari 1960; *Verordnung* av den 30 november 1960) för att själv kunna värva kunder inom ramen för den egna affärsverksamheten,

— kravet på en utredning av det ekonomiska behovet *(Bedürfnisprüfung)* för att kunna erhålla ett *Reisegewerbekarte,* som medför rätt att värva kunder, samt begränsningen av det nämnda kortets giltighetsområde *(Gewerbeordnung* § 55 d i dess lydelse av den 5 februari 1960; *Bundesgesetzblatt* 1, s. 61, *corrigendum* s. 92; *Verordnung* av den 30 november 1960),

— kravet att utländska juridiska personer som vill bedriva yrkesverksamhet eller handelsverksamhet på Tysklands territorium skall erhålla särskilt tillstånd *(Gewerbeordnung,* § 12 och *Aktiengesetz,* § 292).

b) *I Belgien:*

— skyldigheten att inneha ett *carte professionnelle (Arrêté royal* nr 62 av den 16 november 1939, *Arrêté ministériel* av den 17 december 1945 och *Arrêté ministériel* av den 11 mars 1954).

c) *I Frankrike:*

— skyldigheten att inneha ett *carte d'identité d'étranger commerçant (Décret-loi* av den 12 november 1938, *Décret* av den 2 februari 1939, lagen av den 8 oktober 1940, lagen av den 10 april 1954, *Décret* nr 59-852 av den 9 juli 1959),

— kravet på franskt medborgarskap för den som vill utöva verksamhet som *Mandataire et Approvisionneur aux Halles de Paris (Décret* av den 30 september 1953, *Décret* av den 2 december 1960, artikel 9).

d) *I Italien:*

— skyldigheten att inneha licens, som av *questore* utfärdas för *agenti, rappresentanti, commessi viaggiatori* och *piazzisti* (artikel 127 i den sammanförda texten av *Leggi di Pubblica Sicurezza* godkänd genom *Regio Decreto* nr 773 av den 18 juni 1931 och artikel 243 i *Regolamento* för tillämpning av den sammanförda texten godkänd genom *Regio Decreto* nr 635 av den 6 maj 1940,

— kravet på italienskt medborgarskap för att kunna upptas i *Ruolo dei mediatori* (lag nr 253 av den 21 mars 1959).

e) *I Luxemburg:*

— den begränsade giltighetstiden för tillstånd som beviljas utländska medborgare i enlighet med artikel 21 i den luxemburgska lagen av den 2 juni 1962 (*Memorial* A nr 31 av den 19 juni 1962).

Artikel 6

1. Medlemsstaterna skall se till att de förmånstagare som omfattas av detta direktiv har rätt att ansluta sig till yrkes- eller handelsorganisationer på samma villkor och med samma rättigheter och skyldigheter som de egna medborgarna.

2. Vid etablering skall rätten att ansluta sig till yrkes- eller handelsorganisationer medföra möjlighet att inneha uppdrag inom sådana organisationer. Dessa uppdrag kan dock förbehållas de egna medborgarna, där ifrågavarande organisation har myndighetsutövande uppgifter enligt lag eller annan författning.

3. I Luxemburg skall medlemskap i *Chambre de commerce eller Chambre des employés privés* inte medföra rätt för förmånstagare som omfattas av detta direktiv att delta i valet av förvaltningsorgan inom dessa handelskammare.

Artikel 7

Medlemsstaterna får inte ge de egna medborgarna, som beger sig till en annan medlemsstat i syfte att där utöva sådan verksamhet som avses i artikel 2, något stöd som kan snedvrida etableringsvillkoren.

Artikel 8

1. I de fall då ett värdland av de egna medborgarna, som vill påbörja någon form av verksamhet som avses i artikel 2, kräver skötsamhetsbevis och bevis om att de inte har varit försatta i konkurs eller ettdera av dessa bevis, skall den staten vad gäller medborgare i andra medlemsstater som tillräckligt bevis för detta godta utdrag ur kriminalregistret eller, om något sådant intyg inte kan uppvisas, motsvarande handling utfärdad av behörig rättsinstans eller förvaltningsmyndighet i utlänningens ursprungsland eller senaste hemvistland, av vilken framgår att dessa villkor är uppfyllda.

Vad gäller handelsresande och hemförsäljare kan även andra omständigheter beaktas än de som omfattas av den handling som nämns i föregående stycke, i de fall då dessa är officiellt bekräftade och klart visar att ifrågavarande person inte uppfyller alla villkor om hedrande vandel som erfordras för att utöva denna form av verksamhet. Denna kontroll skall dock inte utföras rutinmässigt.

2. I de fall då det i utlänningens ursprungsland eller senaste hemvistland inte utfärdar något intyg om att denne inte har varit försatt i konkurs, kan ett sådant intyg ersättas av en försäkran under ed, som vederbörande avgett inför en rättsinstans eller förvaltningsmyndighet, notarius publicus eller behörig yrkes- eller handelsorganisation i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet.

3. Handlingar som utfärdats i överensstämmelse med punkt 1 eller 2 får inte vara äldre än tre månader.

4. Medlemsstaterna skall inom den i artikel 10 angivna tiden utse de myndigheter och organ som är behöriga att utfärda ovannämnda handlingar och genast underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta.

Artikel 9

De medlemsstater där möjligheten att utöva verksamheten i fråga är avhängig av en försäkran under ed skall se till att denna är så formulerad att den även kan avläggas av utländska medborgare. Om så inte är fallet, skall medlemsstaterna ombesörja ett lämpligt formulär med samma giltighet.

Artikel 10

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv inom sex månader efter dagen för anmälan och genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 11

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 25 februari 1964.

På rådets vägnar

H. FAYAT

Ordförande